

SOYLEŞİ

Mimari Üretimde Çok Katmanlılık

GG Architects kurucuları İpek Baycan Glaister ve Şule Ertürk Gaucher ile ofisin farklı ölçeklere odaklanan işleri, akademiyle kurdukları ilişkiler ve üretim süreçleri hakkında konuştu.

Ezgi Tezcan: Bir yandan iç mimarlık projeleri ve uygulaması gerçekleştiryorsunuz bir yandan da daha büyük ölçekli yarışmalara katılıyorsunuz. Bu ofis yapılanmasını nasıl etkiliyor?

İpek Baycan Glaister: İç mimarlık ölçüği genç mimarlık ofisleri için çok iyi bir başlangıç oluyor kesinlikle. Hem kısa sürede ürün verdiği için görünürüğün artıyor hem de hakikaten yönetilebilir bir ölçek. Ofisimiz çekirdek bir kadrodan oluşuyor böylece kısa sürede projelendirmek mümkün oluyor. Öte yandan müşterileri ilişkileri konusunda da çok şey öğreten bir kanal. Dolayısıyla bizim için iyi bir başlangıç oldu. Ama aslında bizim kuruluşumuzu tetikleyen Borusan Peynir Fabrikası projesi oldu.

Uygulanacağını öğrendiğimiz ve anlaşmasını yaptığımız zaman artık ofis olmanın zamanı gelmiştir dedik. Benim eskiden iç mimarlıkla başlayınca hep böyle devam eder, işin içinden çıkamayız, mimarlığa dokunamayız gibi endişelerim vardı ama süreç içinde anlıyorsun ki her ölçüye aynı özeni gösterdiğinde, hepsi tasarımın bir parçası olduğu için, hiçbirinin arasında bir ayırım yokmuş. TAK için tasarladığımız yarışma projesindeki düşünce pratığımızı başka ölçeklerde de aynı şekilde yürüttüğümüzü fark ettik. O ölçekten o ölçüye aslında düşünce yapımız da paralellik gösteriyor; her ne tasarılyorsan tasarıla ortak bir payda mutlaka var.

Öte yandan yarışma kanalındaysa kendini daha çok dışa vurabileceğin, düşünceni özgürce yansıtabileceğin, deneyip kendi süzgecinden geçirerek ürün ortaya koyabileceğin bir süreç var. Diğer işlerimizde en büyük fark müşteri parametresi oluyor. Müşterinin bir kullanıcı olarak geri bildirimleri tasarımın altyapısını oluşturuyor. O anlamda iç mimari projelerde kullanıcıyla kurduğumuz birebir iletişim çok hoşumuza gidiyor. Bu geri bildirimler, mekansal bağlamın tasarıma kattıkları derken süreç bunların hepsinin bir kombinasyonundan oluşuyor. Ama pratige dökerken işin içine bütçeler giriyor. Yarışma projelerinde böyle bir şeyin olmayı çok güzel. Bir noktadan sonrasına da zaten çok düşünmüyorsun, konsept aşamasında kalmıyor. Kendi aramızda yaptığımız beyin fırtınalarının bir ürünü olarak ortaya çıkıyor. Şu anda projelerimiz yoğunluklu olarak uygulamaya yönelik o yüzden yarışma kanalına istediğimiz kadar çok dahil olamıyoruz. Belli temalar ve ilgimizi çeken konular olduğunda katılma kararı aldık.

Ezgi Tezcan: Farklı altyapılara sahip iki genç mimarsınız. Bu durum proje süreçlerini, tartışmaları da farklı şekilde besliyor; zenginleştiriyor olmalı?

Şule Ertürk Gaucher: Ben Fransa'ya gitmeden ve İpek'le çalışmaya başlamadan önce iç mimarlık projeleri üzerine çalışıyordum. Bu alanda üç yıl kadar tecrübe edinmiştim. Fransa'da da kentsel tasarım üzerine çalıştım. İpek de başka ölçeklerde ve kanallarda tecrübeler edinmişti. Onları üst üste koyunca gördük ki biz artık bir işi alıp başından sonuna kadar devam ettirebiliyoruz; birlikte farklı kanallara hitap edebiliyoruz. Mimarlığı farklı ölçekleri birlikte ele almak olarak gördük ve kentsel tasarımdan iç mimarlık ölçüğine kadar birlikte yürütelim dedik.

Ofis açmaya karar verdik ve kadromuz iki kişilikti. Bu noktada işin en güzel tarafı projeler üzerine farklı bakış açıları geliştirebiliyor olmak. Benim deneyimlerim İpek'i, İpek'in deneyimleri de beni besliyor, birbirimize bilgi birikimlerimizi aktarıyoruz. Artık belli bir süreden sonra da aynı platformda devam edebilir hale geliyoruz. Ofis içinde işleri paylaşırken de kendi altyapılarımıza göre düzenliyoruz bunu. Ekibin iş bölümü de ona göre oluyor. Kendiliğinden işler yoluna giriyor.

İpek Baycan Glaister: Projeye başlarken Şule ile kafa kafaya veriyoruz ama ana fikir oluştuktan sonra bölüşüp alternatifler üretiyoruz. Şule projelerin görselleştirilmesi üzerine ağırlık veriyor ben de diyagramlar üzerine çalışıyorum. İç mekan uygulamalarının koordinasyonunu Şule yapıyor genellikle ben de mimari ölçeklerle ilgilениyorum. Durum böyle olunca o iki kanal birlikte ilerliyor. Oturup birlikte bir projeye kafa yormaktan büyük keyif alıyoruz. Benim en büyük motivasyonum "Şule bunu beğeneyecek mi?" oluyor çünkü ikimiz de birbirimizin ilk müşterisiyiz.

Ezgi Tezcan: Peki erkek egemen iş ortamında kadın olmanın farkını hissediyor musunuz?

Şule Ertürk Gaucher: Bence çok fark var. Çalıştığınız kesimle de çok alaklı. Hayatın tümünde illa ki fark var bence bu arada. Avrupa'da ya da İstanbul'da belki daha rahat olurdu ama daha küçük şehirlerde yaptığımız işlerde bunu daha belirgin bir şekilde yaşıyoruz. Toplantıya gidiyoruz, iki tane genç kız ve karşımızdaki insanlar bizden genelde yaşça büyük ve erkek oluyor. O durumda kontrolü elinde tutmak, bilgini aktarabilmek ve kararlarını kabul ettirmek tümüyle o an kurduğum stratejiyle alakalı. İki tane genç kadın bir bilinmezlik doğuruyor. Ama sonrasında süreci nasıl yönettiğinizle alakalı olarak, bir de projeniz iyiise her şey çok güzel organize oluyor. Ama ilk başta saygıyı kazanmak ya da otoriteyi sağlamak hiç kolay değil. Kazanmak da dememek lazım; kendin yaratıyorsun bunu. Buna dikkat ediyoruz. Kadın olduğun zaman nasıl tepki alacaklarını kestiremiyorlar.

İpek Baycan Glaister: Özellikle farklı şehirlerde yaptığımız işlerde kadın mimar çok bilmediği bir profil olduğu için bir yandan da bir çekinme hali oluyor. Mesafelerini korumak zorunda kalıyorlar. Bunu sağlamaksa gösterdiğiniz tutuma çok bağlı. Kadın olmanın da ötesinde aslında mimar kimliğiyle öne çıkıyor olmak önemli olmaya başlıyor. İletişimi mesleki bir platformdan ilerlettığınızda kadın olmak ya da erkek olmak gibi konular arka planda kalıyor.

Ezgi Tezcan: Akademide de rol alıyorsunuz, proje ve atölye yürütücülükleri yaptınız. Tüm bu deneyimler sonucunda nasıl bir mimarlık ortamı görüyorsunuz?

İpek Baycan Glaister: Freelance çalıştığımız dönemde aktif bir akademik hayatımız oldu. Akademide elde ettiğiniz deneyimin yeri çok başka, insanı çok fazla besliyor. Öğrencilerle birlikte bir konu üzerinde çoklu düşünme pratikleri, farklı bakış açıları geliştirme vs bütün bunlar çok fazla şey katıyor. Mekana dair sorunların tespitinde okulda yürütülen çalışmalar insanın görevlilik kabiliyetini de etkiliyor. En önemlisi de güncel tutuyor sizi. Ofisi de böyle ele alıyoruz; ekiple birlikte çalışmanın böyle bir avantajı var. Dolayısıyla ofisi de bir stüdyo olarak değerlendirdiyoruz. Her ne kadar bu son bir yılda ofisin tüzel kimliği fazlasıyla talepkar oldussa da panellere, söyleşilere ve juri oturumlarına katılarak akademik kanalını canlı tutmaya çalışıyoruz.

Şule Ertürk Gaucher: Akademiden kopmamak için çok fazla sebebişim var. "Computer-Aided Design" altyapısıyla yetiştim ben. Fransa'da gittigim okulda da asistan olarak çalıştım. Bu alanda güncel kalabilmek için böyle deneyimler çok önemli. Yeniliği takip edebilmek için akademiyle ilişkili olmak şart. O yüzden okulu çok önemsiyoruz.

Parametrik tasarım yönü de var tabii. Fransa'da da çeşitli okullarda atölyeler düzenlemiştim bu konuda. Burada da ağırlık vermek istiyorum. Ofiste de tüm projelerimizde olmasa dahi, çeşitliliği yakalayabilmek adına CAD ve BIM ortamlarını kullanıyoruz. İleride böyle bir departman kurmayı da düşünüyoruz. Mimarlıkta analitik düşünmeye, matematik ve geometriyi kullanmaya başladığında normalde aklına gelmeyecek olanakları görmeye başlıyorsun; özgün ürünler ortaya çıkıyor.

İpek Baycan Glaister: Genç ofis olmanın en büyük katkısı kendini güncel tutmakla alakalı olabilir. Hakikaten bu üretim biçimlerine çok daha hakim olabiliyorsun ve arayüzleri projelere daha rahat entegre ediliyorsun. Süreci hızlandırmak ve çeşitlendirmek mümkün oluyor bu sayede. İlla hız da mühim değil aslında ama daha doğru ürüne ulaşmayı sağlıyor bu kanal.

Ezgi Tezcan: Farklı şehirlerde mimarlık yapmakla İstanbul'da yapmak arasında ne gibi farklar var?

Şule Ertürk Gaucher: Akdeniz'e ve Doğu'ya gittikçe hız artıyor daha çizim yokken şantiye başlayabiliyor. İstanbul'da ya da büyük ofislerde öyle değildir ama bizim başımıza geliyor ve biz de bu süreçte uyum sağlamaya çalışıyoruz. Mimar ne iş yapar, projeyi neden beklemek gereki bir yandan da bunu anlatmaya çalışıyoruz. Mimarsız yapı stoku zaten çok fazla. Üretimin içindeki insanlar da alışagelmişler ve kendi yöntemlerince bildikleri işleri yapıyorlar. Biz de bu durumda orta yolu bulmaya gayret gösteriyoruz.